

[Arne Christiansen]

Det skal ikke overraske mig, om man stadig væk dukker op det tredje sted, men det er nok en moral, det er lidt svært for andre end radikale at praktisere. Jeg synes, de lige så godt kunne trække sig ud nu som senere efter de udtalelser, der er faldet her i dag.

Med hensyn til budgettets niveau kunne jeg nøjes med at henviser til, hvad hr. Palle Simonsen har sagt, men jeg vil da gerne have lov at sige, at da de forhandlinger, der hidtil er foregået og fortsat foregår i en snæver kreds, nu drages ind i detaljer, skal jeg ikke være den, der offentliggør flere detaljer, men blot sige, at hr. Bilgrav-Nielsen taler mod bedre vidende, for de 3 pct. er akkumulerende, og det betyder noget over 4 år. Dertil kommer – jeg kan henvise til fortrykket fra mit første indlæg – at jeg talte om 3 pct. og mere om nødvendigt. De 70 pct. er det forkromede forsvar, som ingen overhovedet har gjort sig til talsmand for.

Hanne Engberg (SF):

Jeg havde egentlig ikke forberedt at tage ordet her i dag. Jeg er nyt medlem af folketinget og nyt medlem af forsvarsudvalget og hører til dem, som ikke har været med i alle disse spændende forhandlinger, der foregår bag forskellige lukkede døre, som man kan høre om her.

Men jeg har alligevel lyst til at tage ordet, inden jeg forlader denne sal, om ikke andet så for min egen skyld og for andres skyld uden for dette hus. Jeg synes også, det skal siges, at det som nyt medlem, der ikke er vant til tonen i dette hus, er forstemmende at høre på de fleste ordføreres måde at tale om denne sag på. Det er forstemmende at høre de indre partipolitiske spilfægterier, det er forstemmende at høre om 0, 1 eller 3 pct.s forhøjelse af et forsvar af den art, vi taler om her.

Forespørgerne her i dag, hr. Steen Folke og hr. Gert Petersen, har på glimrende, saglig måde gennemgået farligheden af de nye initiativer, som disse forskellige oplæg fra regeringen lægger op til. Jeg ønsker meget kort at prøve at klæde nogle af de mange ord af og se, hvad det egentlig er, vi snakker om. De ord, der går mest igen i debatten, er ord som forsvar, troværdighed og ansvar, og det er egentlig tre gode danske ord. Men over for

hvem bruger vi disse ord? Og hvad betyder de egentlig?

Sådan som jeg har hørt det i disse par timer, hvor jeg har siddet her eller på mit kontor, er forsvar noget, vi har over for en fjende, der er akkurat lige så bange, som vi selv er, og som vi skal prøve at ramme, inden det blinker i hans øjne, før det blinker i vores egne, så det gælder om at se ligeud. Det er troværdighed og ansvar over for de stærke drenge i klassen, det drejer sig om, at de tror på os. Men der er intet om ansvar over for det land og over for den jord, vi skal efterlade til vores børn. Der er intet om troværdighed over for dem, der er yngre end os, der ikke tror os, når vi taler om fred, men forbereder en krig, og der er intet om forsvar af menneskers ret til at leve videre.

Det er selvfølgelig store ord. Jeg ved, at sådan nogle plejer man måske ikke at sige på dette sted i sådan en situation, men de skal ende i en opfordring endnu en gang til forsvarsministeren, til regeringen om at komme med et andet oplæg, en anden form for oplæg end det, jeg nu har siddet og tyret igennem fra forsvarskommissioner af forskellig art – alle disse temahæfter, det ene mere drønkedsommeligt end det andet.

For nylig har der rejst sig en ny bred folkebevægelse, der kalder sig Kvinder for Fred. De fleste herinde, som har læst om det, vil nok sige, at det er naive mennesker, hysteriske kvinder, urealistiske personer. De har da heller ingen konkrete planer, de har ikke en eller anden strategi, men de appellerer bl. a. til os, der sidder herinde, og siger: nu må I holde op med al den fantasiløse og dødssyge snak om oprustning, nu må vi gå i gang på en anden måde og komme med nogle forslag, som bygger på helt andre forudsætninger end dem, vi har her.

I den forbindelse vil jeg godt rette en tak til det radikale venstre og til hr. Bilgrav-Nielsen, for jeg synes, at det oplæg var godt, det var konstruktivt, det talte om en anden måde at komme videre på. Jeg håber, regeringen tager det op, og jeg håber, at det ikke bare bliver endnu en kommission, der snakker, men at der kommer nogle handlinger ud af en anden måde at se på forsvar og militær på.

Forsvarsministeren (Søgaard):